

KARL BERNHARD LEVIN
ELVING STOLTZ

1923 - 1994

Underlag från Inger Rolfsson

Mariestad i augusti månad 2023 / Alf Gunnarson

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

FÖRORD

BILDSIDA

INGER ROLFSSON SKRIVER OM SIN MORBROR

ELVING: YNGST I FAMILJEN STOLTZ

FAMILJEFOTON

MED FAMILJEN I ÄLGARÅS SOCKEN

MODERNS BORTGÅNG 1936

EFTER ÅR 1936

BERNHARD, LISA, SONJA OCH ELVING

ELVINGS ARBETSPLATS

ELVINGS FARFAR OCH FARMOR

BANVAKTAREFAMILJEN STOLTZ I FINNERÖDJA

ELVINGS FARFARS FÖRÄLDRAR

HUSARFAMILJEN STOLTZ I FÄGRE

ELVINGS FÖRFÄDER OCH MÖDRAR

PÅ MODERNS SIDA (SPINNSIDAN)

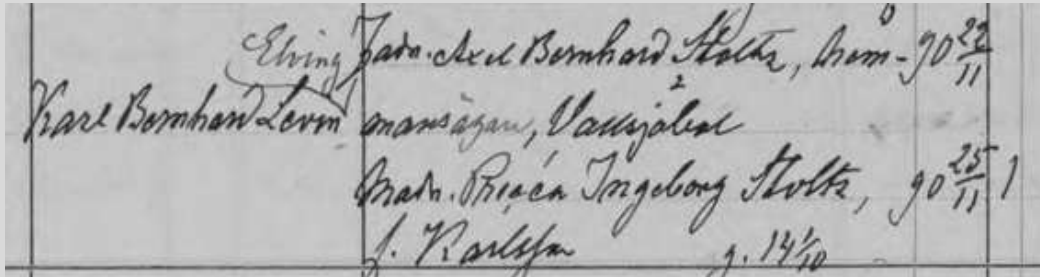
SAMMANFATTNING: SLÄKTEN

UPPVAKTAD

SLUTORD

FÖRORD

Äntligen kom jag mig för att ta kontakt med Inger, Elvings systerdotter i Backerud, Finnerödja och be henne om lite material om fars kusin på modernet, Elving Stoltz. Det passar bra att skriva den berättelsen nu, eftersom det i oktober månad är hundra (100) år sedan Elving föddes i Vallsjöbol, Finnerödja.

Ur Finnerödja församlings födelsebok.

Jag har träffat Elving bara en gång och det var på hans hemmaplan, regementet A9 i Kristinehamn. Min bror Bernt gjorde värnplikten där i mitten av 1950- talet: Den övriga familjen, föräldrarna och tre barn, var på bilresa till Norge och vi stannade till i Kristinehamn för att se hur Bernt hade det i lumpen, som man sa. Han hade det bra. Regementet var tillgängligt. Det fanns en portvakt men inga staket och murar. Bernt visade oss runt lite och just som vi höll på att säga "hej då", kom Elving cyklande förbi och han stannade såklart och pratade med oss en stund. Senare, på sommaren 1958, var jag själv några veckor på A9, utan att möta fars kusin, styckjunkare Stoltz.

Här har jag nu Ingers material samlade i en mapp, tillsammans med underlag som jag själv hämtat hem från Riksarkivet. Det handlar om kyrkböcker och militärrullor. Först blir det en sammanfattning, med Ingers text och bilder och därefter familjehistoria, från 1920- talet och cirka tjugo år framåt i tiden, varefter vi vandrar bakåt i tiden och tittar på Elvings far- och morföräldrars tid samt ytterligare en generation bakåt i tiden.

När Elving döptes år 1924 fick han fyra förnamn. Inger berättar varför:

Han skulle heta Karl, Bernhard, Elving. Prästen som skulle döpa honom hette (David) Levin (Sandelius) och han hade missuppfattat namnet, och trodde att det skulle vara Levin. "Så roligt att han ska heta detta namn" tyckte prästen. Mina morföräldrar ville inte rätta honom, utan lade till namnet, Levin. Kanske av respekt för "överheten". På så sätt blev det Karl, Bernhard, Levin, Elving. Tänk så det kan bli!

Jag tänker att Elving kanske suckade, då han skulle fylla i blanketter och annat. Det kan vara svårt att få in tre namn i en blankett- ruta. Fyra namn krävde nog mycket små bokstäver eller kanske bara initialer: K. B. L. Elving Stoltz. Apropos namn, så har jag troligen (säkerligen) fått mitt tredje namn efter huvudpersonen i denna berättelse.

Alf Ragnar Elving Gunnarson

2023-07-25

BILDSIDA

Ung sergeant på A9 i Kristinehamn.

På FN- uppdrag i Gaza, 1950- talet.

Fritid i Kristinehamn.

INGER ROLFSSON SKRIVER OM SIN MORBROR

Jag har blivit ombedd att berätta något om min morbror Elving. Det är inte det lättaste att så här, på några rader, sammanfatta ett helt liv. Han föddes den 12 oktober 1923 i Vallsjöbol Finnerödja. Föräldrarna var min morfar Bernhard och mormor Presea Stoltz. Han var deras yngsta barn, och ende son. Två äldre systrar, både avgudade och tuktade honom. Skolan klarade han bra och fick fina betyg. Han hade "läshuvud", som man sa. Jag skulle tro att han gärna studerat vidare direkt efter avslutad skolgång i folkskolan. Men på den tiden var det inte så lätt om det inte fanns gott om pengar.

Elvings betyg från Folkskolan, Realskolan, Gymnasiet och Underofficersutbildning. Betygen finns i läsbart skick i bilaga (sist i denna berättelse).

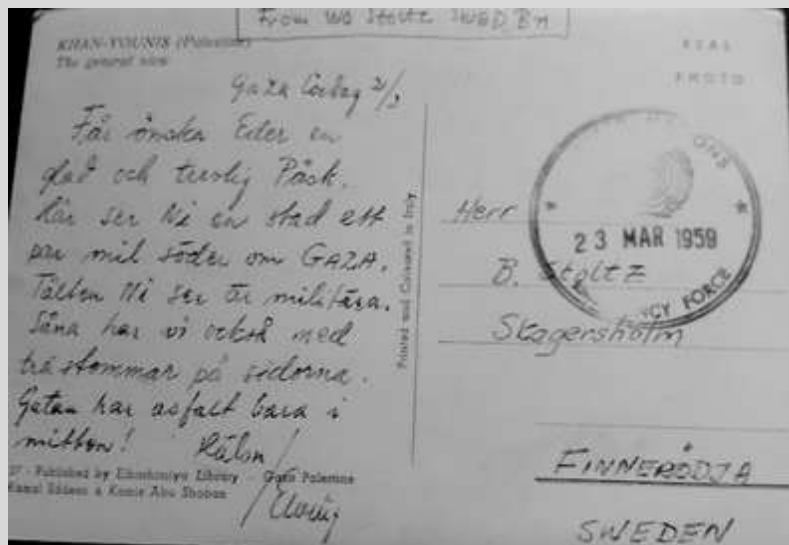
Elving tog dock igen det här med studier, senare i livet. Han tog realexamen och utbildade sig på olika sätt nästan hela livet. Redan som ung tog han värnning, och kom på så sätt till A9 i Kristinehamn. I det militära fortsatte han sin utbildning, och steg så sakteliga i graderna. När han som 50-åring slutade sin militära karriär, avgick han med Kaptens grad. 50 år var, då, pensionsåldern inom det militära.

Vykort från Gaza år 1959. Text på nästa sida.

På 1950-talet tjänstgjorde han en tid i Gaza i FN-bataljonen. Han var också i Schweiz en tid i tjänsten. Resor var hans stora intresse, och han gjorde en hel del resor till olika platser i

världen. Språk, var ett annat intresse. Han läste flera språk, bl.a. latin och engelska. Däremot var han nästan helt främmande för det civila livet, yrkesmilitär som han var. Man kunde få skratta ibland, när man såg hans frågandemin över någon, för oss, självklar sak.

Till pappa Bernhard och Märta på Norrgården i Skagersholm (1959).

Han gifte sig aldrig, däremot hade han en "väninna" under ganska många år. För oss höll han det hemligt ganska länge, men så småningom fick vi veta om henne, och även träffa Märta, som hon hette. Hans mamma, min mormor, dog tidigt i livet. Presea blev bara 45 år, och Elving var då i tolv - tretton år. Det blev en traumatisk upplevelse för honom och han sa alltid att han inte skulle ha någon familj. Ingen skulle behöva uppleva det han gått igenom.

Här ser vi hela familjen Stoltz samt Lisas fästman/make, Bertil Gustafsson och tre okända damer. Fotot torde vara taget i Pjungsærud år 1935.

Efter pensioneringen fortsatte han att studera och reste också en del. Han bodde kvar i Kristinehamn och hans kvinna bodde i Karlstad. De flyttade aldrig ihop, men tillbringade några dagar tillsammans då och då, antingen hos henne eller honom. Det var efter ett besök i Karlstad, som hans liv slutade. Han stod vid busshållplatsen och segnade plötsligt ner, drabbad av hjärtstopp. Hösten innan hade han fyllt 70 år.

Elving, civil och i uniform.

T v: Familjen Stoltz i Vallsjöbol (o. 1920). T h: Lisa och Elving i Vallsjöbol (1927).

Familjen Stoltz poserar med två hästar och en okänd person t h (cirka år 1920).

Stoltzes ställe var en del av hemmanet Vallsjöbol(et) och det låg en bit från byn.

ELVING: YNGST I FAMILJEN STOLTZ

Ludvig Stoltz (33) kom till Finnerödja, från Fredsbergs socken, på våren 1881, med makan Matilda Johansdotter (32) och fyra barn i åldern 8 – 2 år. Han blev banvakt i Nya Vägen, mellan Finnerödja och Laxå. Två barn till föddes 1881 och 1883 och år 1887 avled makan/modern i en ålder av trettioåtta år. På våren 1888 kom Augusta Vilhelmina Persdotter (20), från Vallsjöbol, till Nya Vägen som piga och innan året var slut (29 december) blev hon Ludvigs nya maka. Tjugo år framåt bodde familjen där och flyttade till Vallsjöbol 1908.

FAMILJEN STOLTZ I VALLSJÖBOL ÅR 1925

Namn	Födelseår	Födelseort/Socken	Beskrivning
Ludvig Stoltz	1848	Fägre	F. d. banvakt vid SJ. Kom 1908
Augusta Vilhelmina Persson	1868	Finnerödja	Maka. Avliden sedan 1923
Svea Margareta	1907	Finnerödja	Dotter
Agda Sofia	1889	Finnerödja	Dotter. Sömmerska
Axel Bernhard Stoltz	1890	Finnerödja	Son. Hemmansägare från 1917
Presea Ingeborg Karlsson	1890	Finnerödja	Maka
Lisa Ragnhild Maria	1913	Finnerödja	Dotter
Sonja Ingeborg	1918	Finnerödja	Dotter
Karl Bernhard Levin Elving	1923	Finnerödja	Son

Ludvig och Augusta Vilhelmina, Augusta Vilhelmina och Ludvig.

Söndagsskolan i Mosselund år 1923, med Johan i Borgan och Axel i Eriksbacken i bakre raden. Främst sitter fyraflickor (i ljusa klänningar): Sonja och Lisa Stoltz samt Linnea och Hilly Karlsson. Bakom gruppen: Stoltzes ställe. Längst till höger, bakre raden, står flickornas kusin, Gunnar i Mossebo.

Alla namn: <https://mosseboladet.se/MO.00.HIMMELSBOLS%C3%84NGEN.pdf>

FAMILJEFOTON

Ur "Ett Vallsjöbolshemman på Himmelsbolsängen". Foton från Inger Rolfsson (2001).

T v: Bernhard. T h: Ellen (Bernhards syster) och Bernhard.

Lisa, Sonja och Elving.

Presea.

Sorg 1929. Oliver Engvall fotograferade.

Ludvig Stoltz (80) avled i maj månad 1929. Han hade då varit änkeman i drygt sex år. Utöver Bernhard Stoltz, Presea och deras tre barn ingick Berhards systrar, Svea Margareta (22) och Agda Sofia (40) i hushållet, vid Ludvigs frånfälle. Agda Sofia flyttade till Kumla på hösten 1929 och Svea Margareta bosatte sig i Sköllersta två år senare. Sonen Johan Stoltz var arrendator i Kavelbron åren 1923 – 30. Han gifte sig 1928 med granntösen Margit Stenqvist. Familjen (med två barn) bodde senare i Lyrestad socken och Älgårås (Bredebolet).

Bernhard Stoltz och hans familj flyttade till Älgårås socken på våren 1933. Gården i Vallsjöbol övertogs av familjen Johansson från Rudskoga: Oskar (40) och Selma (40) samt två döttrar, Inga Lisa (13) och Anna Greta (5). Tre år senare (senhösten 1936) kom det en liten familj från Barrud och bosatte sig på gården. Den nye hemmansägaren var född i Mossebo och systerson till Presea Stoltz och hans hustru var uppvuxen i Barrud.

Här kommer flyttlasset:

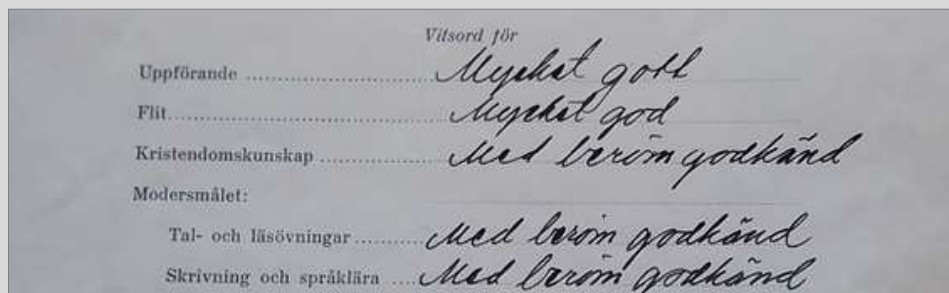
Efter detta, mycket skojiga skämt vill jag summera så här långt: vår huvudperson, Elving Stoltz, var 5 -6 år ung när hans farfar gick bort. Han var för liten för att vara med och paradera vid kistan, liksom systemen Sonja. Hans storsyster Lisa däremot, snart sexton och på väg in i vuxenlivet, fick vara med. Men vad ska hon i Stockholm och göra? tänkte kanske Elving och ställde upp sina tennsoldater på två led. Giv akt! Striden kan börja.

Lisa (17) flyttade till Stockholm i december 1930 och kom tillbaka till Vallsjöbol i juni 1932. Hon var i Stockholm fram till januari 1932, jag förmodar som hembiträde, därefter ett halvår i Lindåsen, Ramundeboda socken (hembiträde, enligt Kyrkboken). När familjen lämnade Vallsjöbol, i mars 1933, flyttade alla fem till Älgarås socken.

MED FAMILJEN I ÄLGARÅS SOCKEN

Axel Bernhard (43) och hans jämnåriga maka Presea samt deras tre barn, Lisa (19), Sonja (14) och Elving (9), flyttade således till Älgarås socken 1933. Man arrenderade gården Stora Pjungsérud av Göta Kanalbolag.

Lille Elving fyllde tio år den senhösten och han hade börjat i folkskolan i Älgarås, efter att ha gått småskolan i Vallsjöbol nästan två år. Efter fyra år i Älgarås folkskola (en B 2- skola) fick han ett avgångsbetyg som han kunde vara mycket stolt över. Han hade AB (Med beröm godkänd) i genomsnitt och det var det inte många i klassen som hade. Troligen ingen!

Utdrag ur avgångsbetyget.

Elvings slutbetyg från folkskolan finns i bilaga 1: 1 till denna berättelse.

Markerat med rött: Stora Pjungsérud i Älgarås socken.

ARRENDATORFAMILJEN STOLTZ I STORA PJUNGSERUD ÅR 1935

Namn	Födelseår	Födelseort/Socken	Beskrivning
Axel Bernhard Stoltz	1890	Finnerödja	Arrendator
Presea Ingeborg Karlsson	1890	Finnerödja	Maka
Lisa Ragnhild Maria	1913	Finnerödja	Dotter
Sonja Ingeborg	1918	Finnerödja	Dotter
Karl Bernhard Levin Elving	1923	Finnerödja	Son

MODERNS BORTGÅNG 1936

Hon var fyrtiofem (45) år och hennes make var tre (3) dagar äldre. Barnen var tjugotvå (22), sjutton (17) och tolv (12). Hennes bror, Johan i Borgan, var sextioett (61), hennes syster, Hanna Tornberg i Rävlanda, var femtiotre (53). Presea Ingeborg avled den 11 maj 1936. Maken Bernhard och barnen, Lisa, Sonja och Elving, hade en sorg och ett vårbruk att ta hand om i Stora Pjungserud.

Hade Preseas syster, Ida Lovisa Karlsdotter i Mossebo, levt, skulle hon ha varit sextiofyra (64). Men hon levde icke. Ida Lovisa avled i Mossebo 4 november 1923. Hon hade då efterlämnat en make (54), en dotter, tjugofyra (24) och tre söner, tjugotvå (22), nitton (19) och fjorton (14) år unga. Kusinerna på mödernet, Gunnar och Elving, hade någonting gemensamt: de hade förlorat sin mamma, när de var långtifrån vuxna. Gunnar var fjorton och Elving var tolv. Jag vet att Gunnar bar med sig den sorgen genom hela livet och för Elving var det även så. Inger skrev om det i början av denna berättelse.

Just i det här skedet av vår berättelse om Elving Stoltz ville jag gärna formulera någon form av förståelse för hans upplevelse där borta i Stora Pjungserud på våren 1936. Jag inser dock att vad jag än skriver, så blir det bara ytliga ord. Ingen kan sätta sig in i en sådan sorgesituation och säga: jag förstår precis hur han kände. Ingen kan det! Jag har sökt på Nätet efter en passande målning och jag fastnade för den här:

En kvinna från Finland, Fanny Churberg (1845-1892) har målat "Vårlandskap".

BILDSIDA ÄLGARÅS

Flygfoto 1930- talet. De följande bilderna är lite äldre, alla hämtade från boken "Hova- Älgarås" (1973).

T v: Järnvägsstationen i Älgarås (Stationsmästaren och kompani poserar). T h: Banvaktarstuga i Björkulla.
(Två kompisar till Ludvig Stoltz har ställt upp sig, för att bli förevigade).

Skaraborgs Enskilda Bank. Kontoret i Älgarås

Bokens bilder är i gråskalan.

EFTER ÅR 1936

BERNHARD, LISA, SONJA OCH ELVING

Den här bilden, ur Hova- Älgårås- boken, finns under rubriken "Gästgivaregård – skjutsstation". Med den som utgångspunkt vill jag säga något om hästen. Ja, inte den där hästen (på bilden), utan om hästen i allmänhet. När jag växte upp i Vallsjöbol, på 1940- talet och trampade samma mark som Elving, tio- femton år tidigare, var hästen en självklar kompis i jordbruket. Den stod i stallet och åt sitt hö och vilade upp sig inför nästa uppdrag och den var snäll och foglig och stark så in i Vassen. Redan i dryga tioårsåldern fick man förtroendet att hålla i tömmarna och köra hästen, i början bara korta stunder med far sittande eller gående bredvid. Men snart var man ensam med hästen. Plöja var det inte fråga om, eftersom det var i tyngsta laget även för en vuxen, men att harva gick ju bra, för det var bara att köra, vända efter vända tills hela åkern fått en mörkare brun nyans än den icke harvade, mera ljusbruna.

Att köra häst och vagn var lite mera ansvarsfullt, särskilt om man kom ut på en allmänt trafikerad väg. Det gjorde man vid resor till och från Mossebokärr, där det odlades både gräs och säd, främst havre. Vi grabbar – Bernt och jag – båda eller var för sig, fick tidigt köra häst och vagn mellan Vallsjöbol Stoltzes och Elggrens, som vi kallade åkrarna där borta, av det skälet att Johan och Gunhild Elggren var bofasta där.

För oss barn var hästen, som sagt, en självklarhet. Våra far- och morföräldrar hade troligen upplevt oxen på samma sätt. Men vi trodde nog att hästarna dragit redskap och vagnar sedan urminnes tid och nog trodde vi att de (hästarna) alltid skulle finnas i bondens stall.

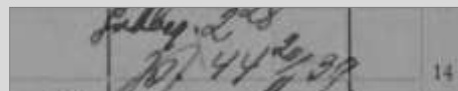
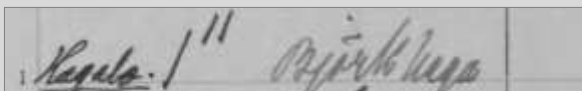
Med perspektiv kan man då i efterhand säga att böndernas i Finnerödja socken hästepok varade i sådär sextio år, mellan (cirka)1900 och 1960. Före hästarna var det oxarna och efter hästarna var det traktorerna och jordfräsarna som tog över.

Stora Pjungseruds marker krävde nog två hästar och kanske ett föl på tillväxt. Troligen fick barnen hjälpa till på gården med att mjölka korna och köra hästarna, när de drog en harv, en såningsmaskin, en välter eller en vagn av något slag. Att plöja var säkert Bernhards uppgift och att rykta hästarna också. Men Elving fick sannolikt hjälpa till med både det ena och det andra, när han slutat folkskolan i juni 1936. Han var ju snart tretton år, Gud bevars! Elvings äldre systrar, Lisa och Sonja, skötte nog hushållet och mjölkade korna den sommaren och en tid framåt. Över alltihopa låg såklart sorgen efter makan/ modern tung. Det var säkert väldigt, väldigt tungt.

Elving var på upploppet i Älgårds folkskola när hans mamma gick bort. Sommarlovet började den 16 juni (på kung Gustafs V födelsedag). Det vet vi av att Elvings slutbetyg är daterat den 15 juni 1936. Han var en mycket duktig elev. Det visar hans avgångsbetyg. Fast sjunga kunde han inte. Det var hans sämsta gren, enligt betyget, som visas i sin helhet i bilaga 1 (sist i denna berättelse).

Att för en utomstående fördela sorgen efter en maka/ mor vore oklokt, men nog fick Bernhard dra ett mycket tungt lass de närmaste åren. Han var den vuxne i familjen och han hade ett arrendekontrakt att förhålla sig till och han fick inte tappa sugen.

Lisa gifte sig i mars 1937 med Bertil Gustafsson, från Kvarnbolet i Finnerödja socken och de nygifta sammanstrålade i Styvanäs. Bertil var arrendator där och Lisa var hans maka och i december 1938 föddes deras dotter Inger Gunnel Maria. Senare bosatte sig familjen i Erikstorp, nära Mossebo (mycket nära Linus Erikssons marker). På 1950- talet bar det iväg till Backerud och resten är nutidshistoria. De tre kvarvarande i Stora Pjungserud, Bernhard, dottern Sonja och sonen Elving, stannade där till 21 maj 1938, då man flyttade till Hova socken. Till min överraskning ser jag att de hyrde in sig i Struppkärr, hos Axel Eriksson och Matilda (Mattis). Hon är Carl Anderssons i Mossebo systerdotter och farfar Carl torde ha haft ett finger med i det spelet. Efter ett halvår bosatte sig Bernhard, Sonja och Elving i Hesseleberg.

På den något svårtydda adressen här ovanför, till vänster, bodde Bernhard Stoltz och hans familj efter november 1938. Sonja flyttade till det likaledes svårlästa stället (t. h.) i november 1939. Hon var senare bosatt i Hova socken hela sitt liv, som hushållerska och livskamrat till Gustaf Lindahl, om vilken jag inte har några data.

Bernhard Stoltz gifte sig i maj 1940 med frånskilda Märta Charlotta Eriksson (38), född Sandlin, år 1902, i Västervåla socken, Västmanland. Märta hade dottern, Maj Elsie Margareta, född 1934, med sig in i äktenskapet. Men Elving då, vart har han tagit vägen? Lugn, bara lugn: han är handelsbiträde i Hova. Var då? Vet ej.

26 maj 1941 flyttade Bernhard Stoltz, makan Märta, sonen Elving och bonusdottern Elsie till Skagersholm i Finnerödja socken. De bodde därefter på Norrgården, i den inre lägenheten. I den yttre (vägg i vägg) bodde familjen Stolt. Det låter som en saga men det är sant. Jag vet, för jag var där åtskilliga gånger på 1940- talet.

Tre foton ur Finnerödjaboken (1944). Godsägaren Gunnar W. Andersson och Bernhard Stoltz på Skagern.

Norrgården i/ på Skagersholm var ett vanligt utflyktsmål för vår familj i Vallsjöbol på 1940-talet och början av 1950- talet (kanske sedan också). Både Märta och Bernhard var mycket välkomnande och allmänt trevliga personer. Jag minns Birgit, Britt och Märta sittande i köket, ivrigt pratande samt Bernhard och Gunnar varande i sovrummet innanför köket. Jag smög mig med dit in. Bernhard låg då oftast (påklädd) i därvarande dubbelsäng och Gunnar satt på en besöksstol och det var inte tyst en enda sekund. En gång lade sig Gunnar bredvid Bernhard i dubbelsängen och parveln vid sängkanten tyckte det såg komiskt ut med två

karlar, den ene i tofflor och den andra i strumplästen, liggande bredvid varandra i samma säng. Varken Bernhard eller hans avlidna makas systerson somnade, så vitt jag minns.

ELVINGS ARBETSPLATS

Bilder från Nätet.

ELVINGS FARFAR OCH FARMOR BANVAKTAREFAMILJEN STOLTZ I FINNERÖDJA

Elvings farfar, Ludvig Stoltz, var banvakt vid Järnvägen. Det var ju långt före Elvings tid men Bernhards och Preseas barn var såklart medvetna om det, eftersom den gamle banvakten bodde (på undantag) hos familjen i Vallsjöbol under barnens uppväxt.

Röd markering: Här ligger Nya Vägen, där banvaktstugan var belägen. Generalstabens karta (1930- talet)

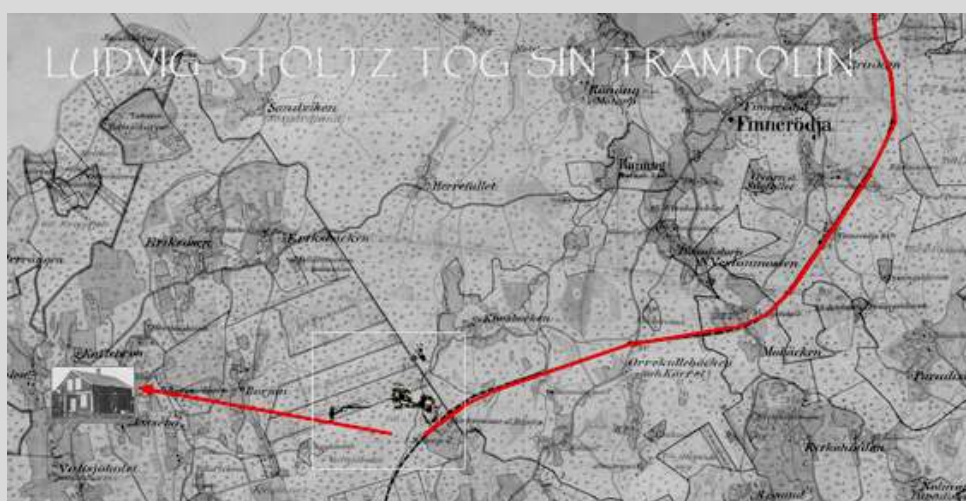
Augustas far avled år 1888, samma år som hon gifte sig med Ludvig och då blev Ludvig (och Augusta) ägare till hemmansdelen i Vallsjöbol och man får förmoda att det pendlades en del mellan Nya Vägen och Vallsjöbol de efterföljande åren.

Jag tänker (och det här är mera på skoj) att Ludvig Stoltz satte sig på sin trehjulning i Nya vägen och for iväg västerut. Han hade nerförsbacke, så det gick lätt på ditvägen. Han susade förbi Brinken och Finnerödja station och fortsatte mot Gårdsjö (utan nerförsbacke), passerade banvaktstugan i Kärr och närmade sig Råtorp.

Nya Vägen

Nu var det så turligt att han kunde parkera sin trehjuliga dressin på egen mark:

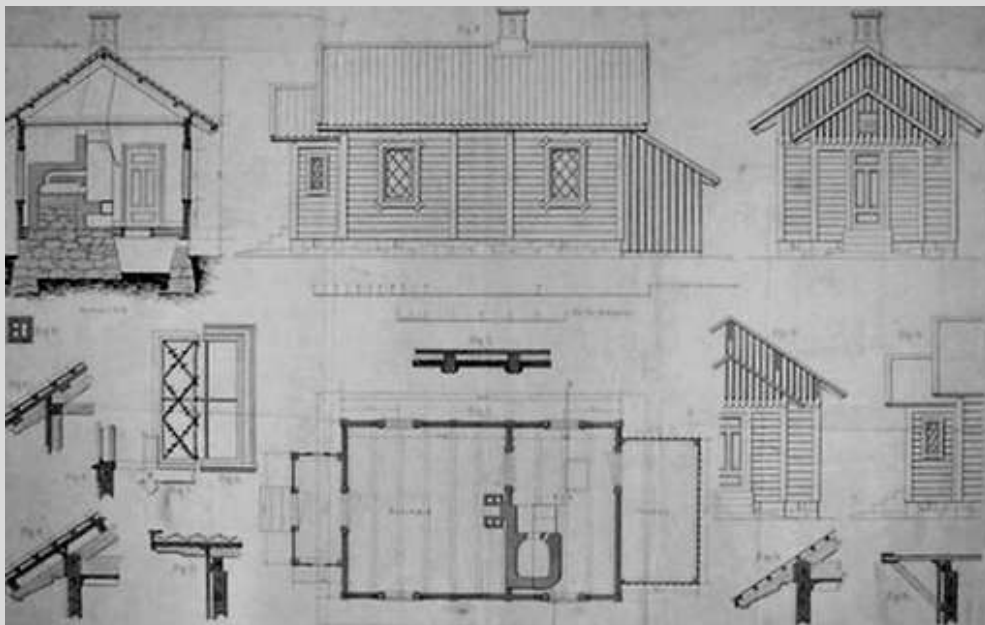
Grundkarta: Den häradsekonomska, från omkring 1880.

Ludvig lyfte bort sitt fordon från spåret och parkerade dressinen hos Karl Odell och hans maka Augusta. De bodde där, på ett ställe som avsåndrats från Vallsjöbols skog. Efter lite samspråk (Karl Odell på närkingska) och en kopp kaffe, tog Ludvig Stoltz farväl (på

Faktum är att den mycket informativa bilden av Finnerödja station, här nere, ser ut som rena artonhundratalet, vilket den också är (1880). Man ser ett stationshus, en järnvägsrestaurang, (skymtar) ett stationsmästarbostadshus, ett ånglok, massor av järnvägsvagnar och – i förgrunden – ett banvaktarehus. Märk avståndet från högra gaveln till närmaste spår. Avståndet är ungefär detsamma som det, mellan Linus Erikssons åker och bostadshuset i Erikstorp.

Den som är specialintresserad av banvaktstugor kan jämföra ritningen här nere och finna att verkligheten och skissen stämmer mycket väl (om man spegelvänder stugan på skissen). Den där vyn, ungefär, är vad Ludvig Stoltz såg när han kom till Finnerödja 1881. Hans stuga och bevakningssträcka - Nya Vägen - låg några kilometer upp emot Laxå.

Ur "Järnvägar i Finnerödja, del 2" <https://mossebobladet.se/FA.10.JV%20FA%20PART%20TWO.pdf>

Man ser på ritningen att det var rätt så trångt i en banvaktstuga.

Här dansar Tramp- Olin
 på banans vall, med belåten min.
 Jag talar med vakter på vakters sätt
 och med fruor, om glas och porslin.
 Jag lyfter på mössan, för artighets skull
 och blickar mot stugan, av ungar full.
 Värden han bjuder mig smutta en skvätt
 och erbjuder smakbit ur hustruns kastrull.

I min järnvägsuppsats, del två, lekte jag med en Fridolin- dikt av Erik Axel Karlfeldt.

Trampdressinen var såklart banvaktens viktigaste ägodel (näst efter frun och barnen). OK: jag vet! Han ägde varken dressinen eller makan och barnen. Han hade allt till låns, men han hade ansvar för en bansträcka, kanske två- tre kilometer lång och där trampade han fram och tillbaka minst en gång om dagen. Sittande på dressinen kände han om något var fel på rälsen, samtidigt som han såg med egna ögon, om någon rälsspik lossnat eller att något fanstyg hamnat farligt nära rälsen. Han kunde kanske åtgärda det direkt. Såg han något allvarligt fel fick han rapportera till banmästaren och då ryckte ett gäng banarbetare ut och fixade felet.

Var det arbetsamt att trampa dressinen? Jag har aldrig provat (där missade jag något) men troligen var det så pass ansträngande att banvakten hade god kondition. Att det gick tyngre i motlut var såklart en naturlag, som gällde på samma sätt som vanligt cykelåkande. Man ska ändå veta att friktionen mellan stålhjul och räls av stål är mycket ringa. Det gäller lok och vagnar och det gällde även trampdressinen. Med andra ord: när man väl fått fordonet i rullning, gick det rätt så lätt att hålla det i rullning, särskilt i nedförsbackarna. ☺

Ur "Järnvägar i Finnerödja, del III": En brevbärare, tillika kommunal förtroendeman i Finnerödja samt en järnvägare i Lessebo och en teckning av Oskar Andersson (OA) visar något av bredden i den berättelsen.

ELVINGS FARFARS FÖRÄLDRAR

HUSARFAMILJEN STOLTZ I FÄGRE

Svärdsidan brukar man kalla en manlig gren i en släkttavla och det passar särskilt bra här, när vi ska bekanta oss med Elvings farfars föräldrar i Fägre socken av Skaraborgs län. Det var en tid, då folk höll på att vänja sig vid att Göta Kanal låg där väster ut, tämligen parallellt med Järnvägen (Västra Stambanan).

Vi bortser nu från att kartan här nere ritades senare på artonhundratalet, men den är så bra och den är så informativ, att den platsar här. Vi ser kanalen och järnvägen till vänster på bilden och vi ser norra delen av Fägre socken och vi ser att det fanns (minst) fyra husartorp (HT) inom kartans ram. I ett av dessa huserade husaren Anders Stolts (han stavades med s i Kyrkboken). Hans torp är det som ligger längst norr ut (under Södra Tellåsen).

Häradsekonomisk karta från 1870- talet.

Vi ser också N. Riddarhagen och Riddarhagen och det associerar ju till husarer av någon fason. Där bodde disponent Sven Fenelius på 1950- talet. Han basade över mejerierna i Töreboda och Hova och han var pionjär i tillverkning av fyrkantig ost i plastförpackning. Gissa vad han kallade sin ost! Riddarost såklart! Det varumärket finns hos Arla än idag (se infällda bilden på kartan). Elvings kusin, på spinnsidan, Gunnar i Mossebo, satt förresten i styrelsen för den där mejeriföreningen, så han kände Riddarostens uppfinnare rätt så väl. En dotter till disponent Fenelius gick på samrealskolan i Töreboda. Kände jag henne? Nej!

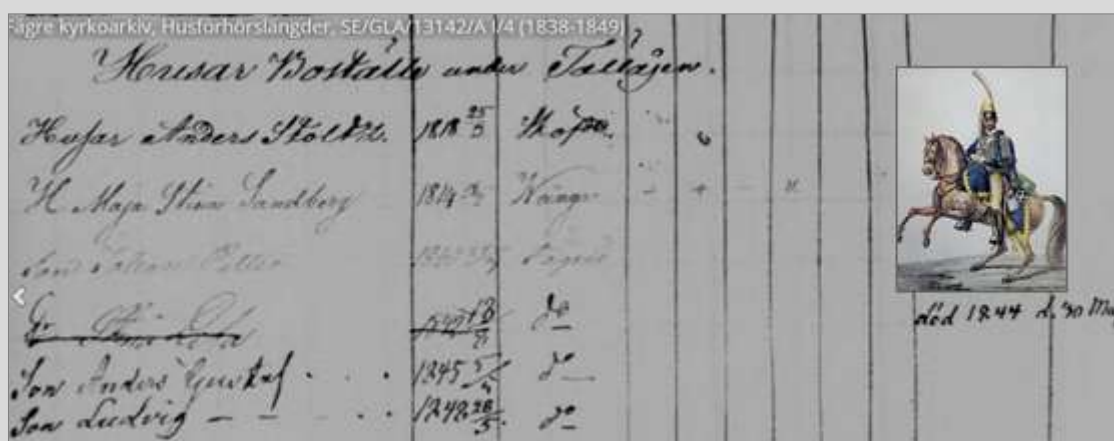
Efter det stickspåret får vi försöka ta oss tillbaka till mitten av artonhundratalet (eller strax före) och syna vår husar i sömmarna. Men: håll ut. Det blir en avvikelse till, i alla fall från dåtiden. I Skövde har kavalleriofficeren och entusiasten , Bernhard Englund, byggt upp en park, med gamla byggnader och annat från flera sekler. En film visar vad jag skriver om: <https://youtu.be/SUwVIE1pStg> .

Kolla lite vad Bernhard Englund säger och det blir lättare att förstå hur svenska militärer, i olika grader, har haft det genom seklerna.

Husartorp no 49 i Vadsbo skvadron. Torpet stod ursprungligen i Fägre socken, söder om Töreboda.
Torpet visar hur den indelte soldaten bodde åren 1833-1901.

Torpet på museet, hos Bernhard Englund, uppe vid Simsjön i Skövde, har nummer 49. Anders Stoltz' hus hade nummer 51 och troligen såg det också ut ungefär så där.

Anders Andersson Stoltz var född i Sventorps socken (Skövde) och makan Maja Stina var kommen från Vånga socken. De hade fyra barn. Äldste sonen hette Johan Petter, född 1840 (otydligt på bilden). Dottern Stina Lisa avled vid (knappt) två års ålder. De fick senare (1851) dottern Caisa Lotta. Hon avled i januari 1859, sju år ung. Sonen Johan Petter står noterad som "mindre vetande".

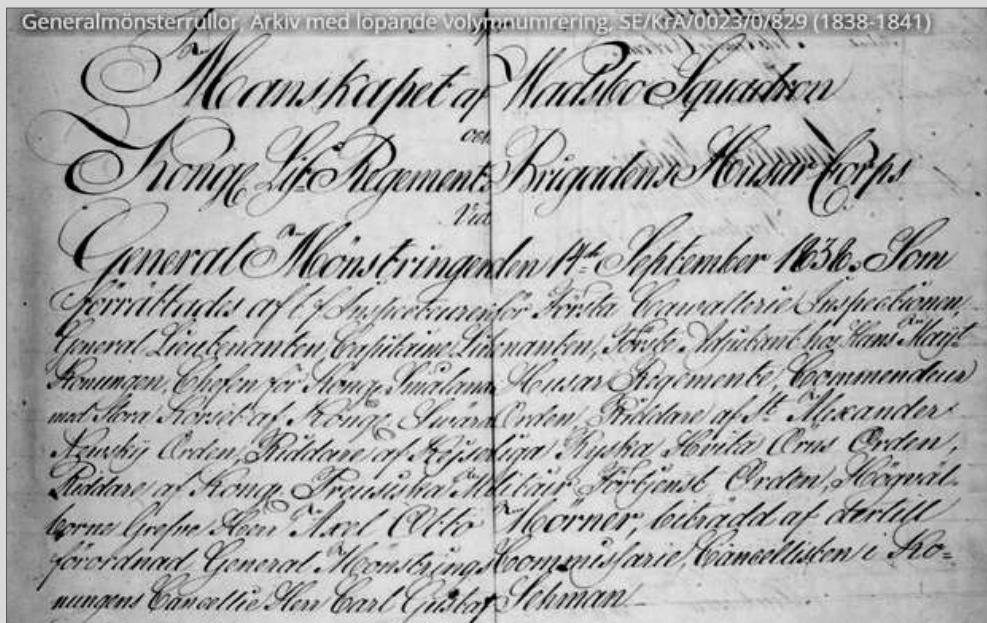
UR RULLORNA: LIVREGEMENTETS HUSARER - VADSBO SKVADRON

Här blir det lite klipp ur rubricerade rullor under den tid som Anders Andersson Stoltz var i aktiv militärtjänst. Husarerna var, som fotsoldaterna, en del av Indelningsverket: en eller flera hemmansägare ställde en man till försvarsmaktens förfogande. Man ansvarade för husarens torp och husaren fick lite lön och hästen fick lite hö. Det utgick ett statsbidrag som täckte en del kostnader men inte allt, så det var en ekonomisk börda för rotarna att hålla en husar. Anders Stoltz och hans familj bodde i husartorp nummer 51.

Det här är Anders Stoltz' första mönstring. Han är tjugo år ung och oprövad. Hans rotebönder i Tällåsen, Fägre, heter: Lars Olofsson, Carl Andersson och Lars Erickson

Den rulla jag klippt ur inleds så här stilig:

Knektarnas och husarernas tilldelade militära namn är intressant läsning. Ofta, men inte alltid, kan man se på namnet var husaren kom ifrån eller ana något karaktärsdrag hos mannen. Bara för skojs skull ska jag presentera några av Anders Stoltz' kompanjoner, så får vi en uppfattning om namnfloran. Här är husarerna på torpen nummer 40 – 60 i en lång rad: Johan Holm, Johan Forsell, Eric Borrmann, Johan Zirell, Anders Andersson, Anders Boman, Olof Jansson, Johan Schill, Lars Göthe, Petter Sundström, Andreas Skjöld, (Anders Stoltz), Carl Borg, Petter Lindblad, Carl Kling, Johan Gren, Eric Lindgren, Carl Ström, Andreas Blycher och Lars Gillberg. Den yngste var 20 (ni vet vem) och den äldste var 47 (ni vet inte vem och ni behöver inte veta). Två var korpraler och de övriga var meniga.

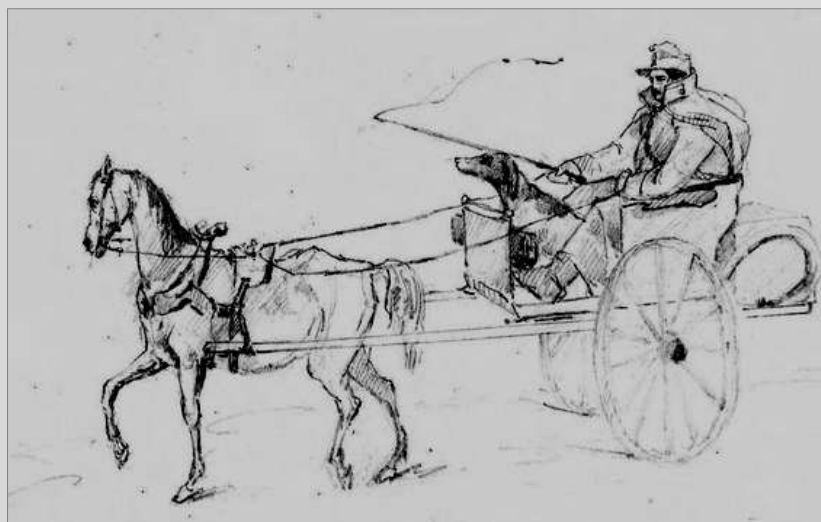
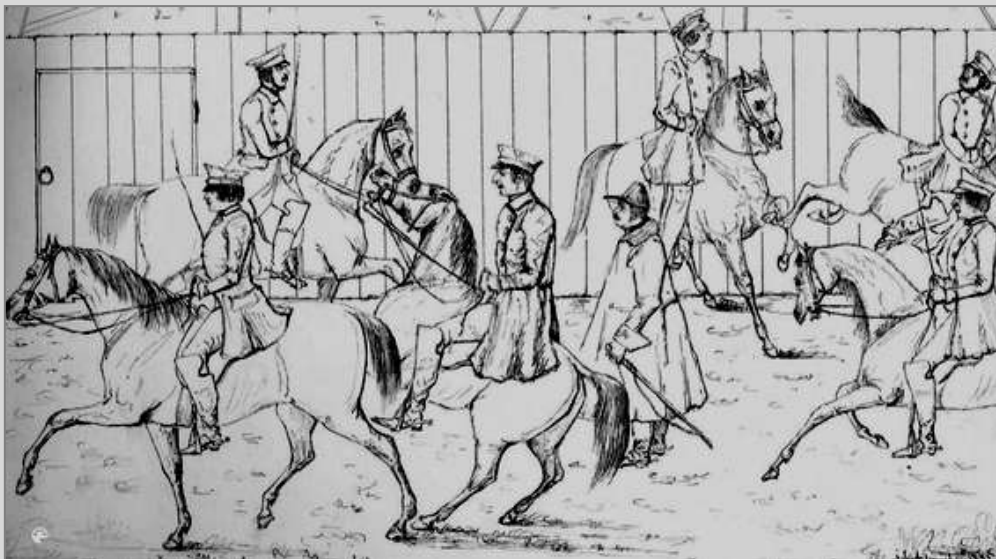

Anders Andersson Stoltz muckade från det militära i januari 1860 och då hade han tjänat tre olika kungar, den senaste dock bara ett halvår. Vem var den kungen? Svar på nästa sida.

Var fick Anders Andersson namnet Stoltz ifrån? Jag vet inte. Men hans efterkommande vet att de fått sitt efternamn av Anders Andersson Stoltz (1818 – 1878). Han var Holmen- Tällåsen husar i drygt tjugoett (21) år.

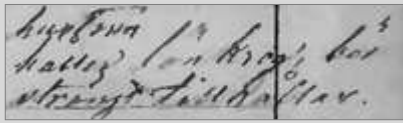
Johan Georg Arsenius (1845): Ryttare från Vadsbo, Skaraborgs län.

Två teckningar till av samme konstnär, från samma tid.

Den efterfrågade kungen på förra sidan: Karl XV.

Familjen Stoltz lämnade husartorpet och flyttade till en backstuga, på ett ställe som heter Harstensmossen eller Anderstorp, i Fägre socken.

Anders Stoltz' hustru, Maria Stina Sandberg, håller lönnkrog, har prästen skrivit någon gång mellan 1856 och 1865 i Kyrkboken.

Även brukaren av Anderstorp, Johan Petter Abrahamsson (född 1818) har fått samma skriftliga varning i marginalen till Husförhörsboken. Det var en tid när prästerna inte bara stod i predikstolen och predikade.

A: Anderstorp (Harstensmossen). Dit flyttade Anders Stoltz' familj från husartorpet i Tällåsen.

Sonen i familjen, Ludvig Stoltz, gifte sig 1870 med Maria Stina Johansdotter från Bellefors. De fick sitt första barn, dottern Hilda Josephina, 1871 och den lilla familjen flyttade till Fredsbergs socken på senhösten 1872. Man bosatte sig på ett torp i Boda och året efter föddes deras andra barn, sonen Henning Ludvig.

6	Torp. Son Ludvig Abraham Stoltz	48 1/2	Fägre	1870	v	Kägel	7 1/2
7	H. Maria Stina Johansdotter	41 1/2	Bellefors	1870	v	5	-
8	D. Hilda Josephina	71 5/8	Boda	1872	v	5	-
9	S. Henning Ludvig	73 1/2	Boda	1873	v	5	-

Anders Stoltz avled i Anderstorp, Fägre socken, någon månad före sin sextioårsdag, år 1878.

År 1878 flyttade Ludvig Stoltz' med familjen till Björkängs socken (Jerneberg) och där bodde man till år 1881, då Ludvig sadlade om och blev banvakt vid Nya Vägen i Finnerödja socken.

Gårdsjö järnvägsstation (1910).

Gårdsjö som järnvägsstation blev verklighet, när VGJ (Västergötland Göteborgs Järnvägar) bestämde sig för att ansluta till Västra stambanan just där (1908). Den pensionerade banvakten i Vallsjöbol, Ludvig Stoltz, kunde konstatera att det var betydligt närmare till Gårdsjö station än till Finnerödjas dito och dessutom kunde man åka till Mariestad därifrån, utan att byta tåg. Det var i och för sig smalspår men den smala vägen har aldrig varit fel! ☺

ELVINGS FÖRFÄDER OCH MÖDRAR PÅ MODERNIS SIDA (SPINNSIDAN)

Elvings mor, Presea Karlsdotter, växte upp i Borgan, Finnerödja. Hennes mor var hemmadotter där och hennes far var kommen från Älgårås socken som dräng, under Preseas morfars och mormors tid som hemmansägare i Borgan. Hemmanet Mossebo – och i viss mån Borgan – finns utförligt beskrivna i flera berättelser och sammanställningar i Mossebobladet – www.mossebobladet.se.

Här ska jag först visa hur Elvings morföräldrars familj i Borgan såg ut år 1895:

Namn	Födelseår	Födelseort/Socken	Beskrivning
Karl Gustafsson	1841	Älgårås	Hemmansägare
Johanna Lovisa Jansdotter	1844	Finnerödja	Dotter på gården. Maka
Ida Lovisa	1872	Finnerödja	Dotter. I Mossebo sedan 1894
Johan Gustaf	1874	Finnerödja	Son. I USA sedan 1892
Karl Robert	1877	Finnerödja	Son
Hanna Daniella	1883	Finnerödja	Dotter
Presea Ingeborg	1890	Finnerödja	Dotter

Mycket nära Karl och Johanna Lovisas familj bodde Karl Viktor Janssons familj:

Karl Viktor Jansson	1849	Finnerödja	Hemmansägare
Tilda Lovisa Larsdotter	1858	Finnerödja	Karl Viktors andra maka
Amanda Lovisa	1870	Finnerödja	Avlidna makans egen dotter
Alma Sofia	1873	Finnerödja	Karl Viktors dotter m. förra makan
Selma Augusta	1877	Finnerödja	Dito
Anna Elisabet	1885	Finnerödja	Barn i senare äktenskapet
Emma Mathilda	1889	Finnerödja	Dito

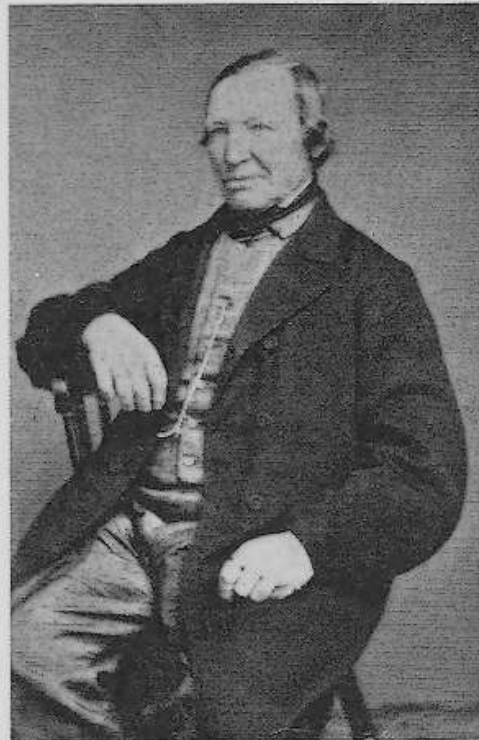
Johanna Lovisa och Karl Viktor är syskon. Här har vi en bild från Borgan (tidigt 1900- tal) och vi kan vara säkra på att de personer som poserar där finns bland de ovan listade:

Jag tror att bilden är tagen år 1905. Johan i Borgan har kommit hem från Amerika och han står bakom hästen. Hans far, Karl Gustafsson, håller i tömmarna bakom oxen och modern,

Johanna Lovisa, står längst till höger, strax framför sin bror, Karl Viktor. De tre damerna däremellan kan vara vilka som helst bland namnen här uppe. Jag kan gissa och ni kan gissa!

Elvings mormors far (MM F) Jan Andersson (1811 – 1875):

En vid 1800-talets mitt mycket anlitad förtroendeman i Finnerödja, Jan Andersson på Borjan (1811—1875). Han var sockenskräddare, auktionsförrättare, boutredningsman, föreståndare för sockenmagasinet, advokat vid häradsrätten, ledare av kyrkosången i kyrkan innan orgel fanns, fjärdingsman, brevbärare, barnalärare m. m. Foto omkring 1870.

Elvings mormor och morfar:

Johanna Lovisa Karlsdotter (1844 - 1930) och Karl Gustafsson (1840 - 1933).

Johanna Lovisas föräldrar var Jan Andersson, född i Lutebrokär (Högelid) år 1811 och hans första hustru, Stina Andersdotter, född i Högsåsen år 1814. Karls föräldrar var Gustaf Andersson, född år 1811 i Älgarås socken och Maria Svensdotter, född år 1814 i Lyrestad socken.

Detaljer kan läsas i: <https://mossebobladet.se/MO.18.HUSBONDEN%20OCH%20PIGAN.pdf> .

SAMMANFATTNING: SLÄKTEN

V i ser Elving Stoltz och hans syskon som generation ett (1) i ett släktträd. Föräldrarna är generation två (2), mor- och farföräldrarna, generation tre (3) samt de senares föräldrar, generation fyra (4).

Lisa, Sonja och Elving Stoltz

1890	F: Axel Bernhard Stoltz	M: Presea Ingeborg Stoltz	1890
1848	FF: Ludvig Stoltz	MF: Karl Gustafsson	1841
1868	FM: Augusta Vilhelmina Persdotter	MM: Johanna Lovisa Karlsdotter	1844
1818	FF F: Anders Andersson Stoltz	MF F: Gustaf Andersson	1811
1814	FF M: Maria Stina Sandberg	MF M: Maria Svensdotter	1814
1813	FM F: Per Gustaf Nilsson	MM F: Jan Andersson	1811
1830	FM M: Charlotta Sofia Johansdotter	MM M: Stina Andersdotter	1814

Släkting	Födelse- socken
F, M, FM, MM, MM F och MM M	Finnerödja
FF	Fägre
FF F	Sventorp (Skövde)
FF M	Vånga
FM F	Askersund
FM M	Nysynd
MF, MF F, MF M	Älgårås

Det är ganska stor spridning, men inom en begränsad area i Närke och Norra Västergötland.

Johan och Maria i Borgan och deras närmaste släktingar, bl. a. familjen Thornberg från Rävlanda.
(Bilden är från 1920- talet)

UPPVAKTAD

Kungl Bergslagens artilleriregemente

FRAMFÖR TILL KAPTEN ELVING STOLTZ

SINA HJÄRTLIGA GRATULATIONER PÅ 70-ÅRS DAGEN

Kjell Forssmark
KJELL FORSSMARK

Rolf Dahlberg
ROLF DAHLBERG

SLUTORD

Den här berättelsen om Elving Stoltz, Vallsjöbols- grabben, som var mycket begåvad och genom hela livet var sugen på att lära sig mer, ska avslutas och jag återvänder till barndomens nejd, Elvings och min. Det var där vi föddes, det var där vi tog våra första steg i livet, det var där vi upptäckte att det fanns en värld bortanför Ängen och Kavelbroskogen. Vi började utforska den världen och fann så småningom att alla människor inte var bönder. Det fanns folk, för vilka finkläder var vardagsplagg. Det fanns hela samhällen, där man hade lite mera bråttom än vi på vischan. Det fanns så mycket nytt hela tiden och det fanns så mycket att försöka förstå. Vi började skolan och vi fick lärare som undervisade oss om världsliga och andliga värden i livet och vi fick betyg, som kvitto på att vi fattat galoppen.

Min bror Bernt säger att han alltid haft hemlängtan. Jag är mera kluven. Jag tänker att Vallsjöbol Stoltzes skulle vara det ställe, jag i så fall skulle längtat till då och då. Där fanns familjen, tryggheten, omtanken och välviljan under min uppväxt och det har jag känt tacksamhet för senare i livet. Jag hade velat träffa Elving och prata om det där. Verner von Heidenstam har aldrig varit en favorit för mig bland svenska författare, men han har skrivit fem rader, som förlåter honom allt. "Ensamhetens tankar" heter dikten:

Ensamhetens tankar.

Jag längtar hem sen åtta långa år.
I själva sömnen har jag längtan känt.
Jag längtar hem. Jag längtar, var jag går
— men ej till människor. Jag längtar marken,
jag längtar stenarna. där barn jag lekt.

VERNER VON HEIDENSTAM.

Det är en enastående beskrivning av känslor. De senaste tio- femton åren har jag inte satt mina fötter på den mark, där Elving och jag tultade omkring i späd ålder. Skälet till det har inte med den här storyn att göra.

Men jag måste erkänna att det var oväntat svårt att skriva om Vallsjöbols Stoltzes och då inte det jag skrivit om familjen Stoltz, utan de personliga känslor som fått mig att sitta i timmar och minnas tusen häftiga saker som hände i Vallsjöbol. Skrev jag tusen saker? Det räcker inte. Det räcker inte på långa vägar!

Jag har träffat Elving Stoltz bara en gång. Det var i mitten av 1950- talet. Vi var på A9 i Kristinehamn. Jag minns min förvåning över att den där killen i grå uniform, som klev av sin cykel och hälsade på oss alla och sedan bara pratade med Gunnar, gjorde det på ett så förtroligt sätt. Både Elving och Gunnar syntes glada, på gränsen till upprymda, över att ses där och då. De var inte bara kusiner. De hade varit nära grannar på 1920- talet, den ene en parvel och den andre en yngling, men i alla fall: nära varandra.

Tack Inger! Det har varit ett nöje att samarbeta i detta projekt.

Två killar från Vallsjöbol i uniform. Elving - A9 i Kristinehamn. 1940- talet.

och Alf.
SJ - Stockholms Central.
1963.

Mariestad 2023-08-11 / Alf Gunnarson

AVGÅNGSBETYG FRÅN FOLKSKOLAN

Uti *Åsgerås* folkskola för *Åsgerås* skoldistrikt af *Saaraborgs* folkskola län.

Den vilken skola är anordnad enligt *Be* formen i 1919 års undervisningsplan, har

den *Karl Henrik Lenn Elving Stoltz* som född den *12 okt* år *1923*, inskreds

i denna skola den *17 mars* år *1933* och genomgått dess *3, 4, 5 & 6* klasser,

vid denna dag anställt avgångspröving enligt folkskolestadgans § *47* befunnits förtjäna följande

Vitsord för

Uppförande	<i>Mycket godt</i>
För	<i>Mycket god</i>
Kristenoms-kunskap	<i>Med beröm godkänd</i>
Moderamålet:	
Tal- och läsövningar	<i>Med beröm godkänd</i>
Skrivning och språklära	<i>Med beröm godkänd</i>
Välskrivning	<i>Med beröm godkänd</i>
Räkning och geometri	<i>Med utm. beröm godkänd</i>
Hembygdslundervisning	<i>Med beröm godkänd</i>
Geografi	<i>Med utm. beröm godkänd</i>
Naturkunnsighet	<i>Med utm. beröm godkänd</i>
Historia	<i>Med utm. beröm godkänd</i>
Arbetsövningar	<i>Med nöje godkänd</i>
Teckning	<i>Med nöje godkänd</i>
Sång	<i>Godkänd</i>
Trädgårdsskötsel	<i>Med nöje godkänd</i>
Gymnastik med lek och idrott	<i>Med utm. beröm godkänd</i>
Slöjd	<i>Med beröm godkänd</i>
Hushållsöromål	_____

Åsgerås den *15 juni* 19*36*

Å skolets vägnar: *Olof Andersson* *Ernst Karlsson*

or. orif *lämn e*

AVGÅNGSBETYG FRÅN REALSKOLAN

AVGÅNGSBETYG ÖVER UNDERGÅNGEN REALEXAMEN.

Karl Bernhard Levin Elving Stoltz,
som, född den 12 oktober år 1925, i Finsterbjöns församling, Skaraborgs län,
i realskolelinjens högsta klass vid **Försvarets
läroverk** tillbringat läsåret 1947—1948, har efter avlagt skriftlig prövning samt vid denna dag
avslutad realexamen, anordnad enligt gällande föreskrifter, erhållit följande betygd:

i kristendomskunskap	Med utmärkt betyg godkänd.
» modersmålet:	
svenska språket och litteraturen	Med betyg godkänd.
svensk skrivning	Med betyg godkänd.
» tyska	Betyglig.
skriftligt prov i tyska	Betyglig.
» engelska	Betyglig.
skriftligt prov i engelska	Betyglig.
» historia med samhällslära	Betyglig.
» geografi	Med betyg godkänd.
» matematik	Betyglig.
skriftligt prov i matematik	Betyglig.
» biologi med hälsolära	Med utmärkt betyg godkänd.
» fysik	Med utmärkt betyg godkänd.
» kemi	Med utmärkt betyg godkänd.
» handstil	Mycket väl värdat.
» sång med röstvärd och talteknik
» gymnastik, idrott och skåning	Ikke utan betyg godkänd.

har K. B. L. Elving Stoltz idag
Mycket gott uppförande samt iakttagt Mycket god ordning.

På grund härav har den av K. B. L. Elving Stoltz
avlagda realexamen blivit godkänd, vilket härmed till bevis meddelas.

Denna examen gäller såsom godkänd avgångsexamen från realskolelinjen vid Försvarets läroverk
Förslaget av avgångsbetyget

AVGÅNGSBETYG FRÅN GYMNASIUM

AVGÅNGSBETYG av Humanistiska skolan
 Skolans namn: Skolan för Humanistiska Vetenskaper
 Skolans adress: Skolans adress
 Skolans telefon: 1905-06-56

AVGÅNGSBETYG efter avslutad läroverk i gymnasieskolan
 eller fullständig studietid i kommunal
 eller statlig vuxenutbildning

Namn: Stoltz, Elving Ålder: 62
 Personnummer: 231012-5475

Trädgård humanistisk linje
 Klass: Halvklassisk Skolans huvudsakliga utbildningsområde: Humanistisk Fyllt år: 0 4 0 0 0 0 0 0 1 5

Ämne	Betyg	Antal poäng	Karakteristiska poäng	Ämne	Betyg	Antal poäng	Karakteristiska poäng
Swenska svenska språket	5	5	3 6 5 0 0 0 0	Matematik	4	1	3 5 5 0 0 0
Historiska språk och språkvetenskap	5	5	3 8 5 6 0 0 0	Matematik	5	2	3 5 4 0 0 0
Engelska	5	5	1 6 0 3 0 0 0	Kemi och fysik			1 0 0 0 0 0
Franska I			6 1 3 0 0 0	Bio			1 0 0 0 0 0
Franska II	5	5	6 0 0 0 0 0	Musik			1 0 0 0 0 0
Spanska	5	5	6 1 7 0 0 0	Föreläsningar			2 0 2 4 0 0
Samfundsvetenskap			5 0 0 0 0 0	Andra ämnen			0 0 2 0 0 0
Lära	4	3	6 2 5 0 0 0				
Idrott			6 2 0 0 0 0				
Historia	5	5	0 2 0 0 0 0				
Religionskunskap	5	5	0 6 7 0 0 0				
Filosofi	4	3	0 1 2 4 0 0				
Psykologi	5	5	0 5 5 0 0 0				
Samfundsvetenskap	5	5	5 4 8 0 0 0	Praktiska övningar			
Samfundsvetenskap			5 5 7 4 0 0				

Adress: Adress
 Underskrift: Adress

Anmärkning: Om jag läser rätt så avslutade Elving sina gymnasiestudier i juni 1985. Han fyllde sextiotvå (62) det året. Han läste gymnasiets halvklassiska gren. Det gjorde jag också. Fast han läste Spanska. Jag: Franska. Alla Elvings betyg vittnar om begåvning långt över snittet. Det är lite Mensa- varning! Fast sjunga kunde han intel!
 😊

AVGÅNGSBETYG FRÅN UNDEROFFICERSSKOLA

AVGÅNGSBETYG

från underofficers- kursen vid
ARMÉNS UNDEROFFICERSSKOLA.

Plutonen vid Kungl. Bergslagens artilleriregemente

nr 8080-12-45 Stoltz

har 4 10 1948 27. 8 1949 genomgått utbildning till
underofficer och vid utbildningen dat tilldelats

nedanstående betyg^{*)}

Uppträdande	10	Färdighet	7
Lämplighet	7	Gymnastik och skott	5
Trapputbildning	7	Skytte	6
Trappföreläsning	6	Redovisningskunskap	6
Taktik och Skottövning	6	Uppdragskunskap	
Stridsövning och Vapenövning	9	Transportkunskap	6
Förvaltningskunskap	7		

Medeltal 7,63

I så god ord har han tilldelats kvalifikations Godkänd

Han har placerat sig som nr 16 bland truppernas 26 elever.

Uppsida 1948 1949

Elving Stoltz
Kompaniöverförare

Carl Gustaf Larsson
Skolchef

Carl Gustaf Larsson
Skolchef

ARMÉNS UNDEROFFICERSSKOLA

*) Anmärkning betygarna tilldelats på avslutande skilda.

702. 2. 100. 100

Betygen har fotats av Inger Rolfsson.

SLUT